

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Mitioglo Piotr Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxx

xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.05.2017 – 29.09.2017;

2. instanța de apel: 20.10.2017 – 28.11.2017;

3. instanța de recurs ordinar: 19.02.2018 – 21.03.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 29 septembrie 2017, inculpatul Mitioglo Pavel, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201 alin. (1) lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa stabilită să nu fie trimisă spre executare, dacă inculpatul Mitioglo Piotr, în termenul stabilit de către instanța de judecată 1 an nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin comportament exemplar și munca cinstită v-a justifica credința care i s-a acordat.

Demersul procurorului cu privire la încasarea de la Mitioglo Piotr, în contul statului cheltuielile de judecată în mărime de 404 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în cadrul efectuării urmăririi penale, a fost respins ca neîntemeiat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 04 martie 2017 Mitioglo Piotr, aproximativ la orele 17:30, aflându-se în domiciliul amplasat în mun. Xxxxx, str.

Xxxxx, în baza relațiilor ostile apărute cu soția sa, Mitioglo Marina, din cauza că ea nu dorea să-și schimbe locul de muncă, intenționat, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale, și cu scopul aplicării vătămarilor corporale (aplicarea violenței), inițial a început să se expună în adresa ei cu cuvinte necenzurate, și apoi a început să-i aplice lovituri cu pumnul în regiunea capului, de la care cet. Mitioglo Marina, a căzut jos.

Astfel, în rezultatul acțiunilor din partea lui Mitioglo P., cet. Mitioglo M., i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Prin acțiunile sale Mitioglo Piotr a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, manifestată în aplicarea loviturilor, săvârșirea altor acțiuni violente, legate de leziuni corporale ușoare.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Vlah A., prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 29 septembrie 2017, în partea refuzării încasării cheltuielilor de judecată de la inculpatul Mitioglo P. în mărime de 404 lei.

3.1. Procurorul necontestând calificarea și pedeapsa stabilită inculpatului, în motivarea apelului depus a menționat, că instanța de judecată neîntemeiat a refuzat încasarea de la Mitioglo P. cheltuielilor de judecată în mărime de 404 lei.

Prevederile art. 227 Cod de procedură penală, indică expres, că cheltuielile judiciare reprezintă cheltuieli necesare și justificate legate de procedura la cauza penală, inclusiv și plata și remunerarea persoanelor fizice sau juridice atrase în procedura penală în calitate de participanți la proces sau atrase altfel pentru soluționarea chestiunilor.

Conform prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul stalului.

A considerat, că din interpretarea normei susmenționate, (art. 229 alin. (1) CPP) rezultă, că legislatorul drept a indicat ca inițial cheltuielile judiciare să fie impuse în sarcina inculpatului.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează inclusiv chestiunile cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Respingând cerințele procurorului, a considerat că în cazul dat instanța de judecată în rechizitoriul sentinței urma să se expună cu privire la faptul, că cheltuielile judiciare se acceptă din contul statului.

Deasemenea, a menționat, că dacă persoana intenționat a săvârșit fapta, care aduce daune, înseamnă că în afară de pedeapsa penală ea urmează de a suporta toate cheltuielile legate de examinarea infracțiunii săvârșite de către el și doar în cazul imposibilității achitării cheltuielilor judiciare din partea persoanei condamnate, cheltuielile pot fi achitate din contul mijloacelor bugetului de stat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, argumentele procurorului privind încasarea de la inculpatul Mitioglo P. în venitul statului cheltuielile judiciare în mărime de 404 lei, sunt neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

După cum rezultă din materialele dosarului, cu scopul stabilirii tuturor circumstanțelor, prin ordonanțele organului de urmărire penală la cauza au fost stabilite un șir de expertize medico-legale.

Astfel, instanța de apel a considerat, că organul de urmărire penală întemeiat din inițiativa sa a stabilit expertizele medico-legale, întrucât stabilirea lor era obligatorie.

Potrivit prevederilor legale, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei se încasează din bugetul de stat, întrucât anume statul este obligat să dovedească vinovăția inculpatului în faptele care i se încredințează prin intermediul organelor de urmărire penală. În legătură cu acest fapt nu pot fi încasate cheltuielile judiciare legate de efectuarea expertizei.

Instanța de apel a menționat faptul, că cheltuielile judiciare în cazul dat sunt din natura sa inevitabile și obligatorii în cazul examinării infracțiunii. Însă, chiar dacă inculpatul a săvârșit o infracțiune el nu poate fi supus răspunderii materiale pentru intentarea și efectuarea urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că obligația achitării cheltuielilor judiciare nu poate fi imputată inculpatului, întrucât expertiza respectivă urma să fie efectuată în mod obligatoriu cu scopul obținerii declarațiilor la cauză și pentru formularea învinuirii.

În acest aspect, anume statul este obligat să asigure și să efectueze achitarea cheltuielilor judiciare legate de cercetarea și examinarea cauzelor penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), Gheorghieva Fedora, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea încasării cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă încasarea de la Mitioglo P., cu titlu de cheltuieli judiciare în sumă de 404 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea cererii de recurs invocă că, conform prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a stabilit că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat. La săvârșirea intenționată de persoană a faptei prejudiciabile (infracțiunii), ea trebuie în afară de pedeapsa penală să suporte și toate cheltuielile financiare, legate cu investigarea infracțiunii săvârșite de el. Din acest motiv, respingerea de instanțele de fond a cerințelor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de la Mitioglo P. în mărime de 404 lei, este ilegală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, care a respins cererea procurorului de a fi încasate din contul lui Mitioglo Piotr în contul statului suma de 404 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 104 din 11.04.2017.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat și pe care le susține și instanța de recurs.

Colegiul penal reține, că prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) al normei menționate, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) statuează că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

În speță, fiind respinsă cererea procurorului, instanța de apel corect a menționat că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în cauza dată, a fost efectuată expertiza medico-legală, care a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale cauzate părții vătămate Mitioglo M. Prin urmare, Colegiul conchide că acestea reprezintă acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că soluția instanței de apel în acest sens este legală, întemeiată și riguros argumentată, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate și consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs ordinar, respectiv se decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul Central), Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Mitioglo Piotr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă

Pronunțată integral la **21 martie 2018**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana